

на лицето на стагш Харалампіа: но тоз часъ мъсъ
се исчеврати главата назатъ, и ѿстана тъ лицето
злѣрнато каде гарбо. А магнисѧюто (маникалите)
созема големъ стражъ, и молихасе на святагш говорѣки:
запри гнѣвъ, и поборни Г҃ожи въ то ѿмашенїе,
защото ти заповѣдано ѿ Г҃ра да не коздавашъ злъ
за злъ; а стый Харалампий рече, жиже Г҃осподь Г҃ръ
мой, защо нѣма слоба оу мое то сърце, ни то лѣ-
кавство оу Ѿзыкоми. Но знайте защо Христосъ Г҃ръ¹
наказа тя началните беззаконици, той же да да-
де на мъ жибѣтъ вѣчный, а нечестивите же да погуби.
Тогавасе иззыкъха сїчки на Г҃ра говорѣки:
непогуби на съ Г҃осподи штосмети согрѣшили, защо
сега Г҃осподи наказалъ си нашите килюке да при-
ведешъ на съ ко скѣтъ, и сотвориша достойни вѣчныя
жизни. И поверваха мнѣго свѣтъ во Христѣ. А
лукитъ дѣзъ рече: человѣче Г҃ожий, аггле Господень, по-
милуй мя, щото страдамъ лютъ, ето мбите рабети
тѣхеатъ, и досаждатъ ти като висатъ на тѣло то
ти на прѣдѣли пакъ на скбетоимъ място, Ты дасе
корѣдѣашъ въ тѣлотѣта, а а ѿ болѣнїто да се из-
бавимъ, и ако оучинишъ това, же да побѣдимъ и
а въ твоио Г҃ръ. А стый излѣя къ Г҃ру моленія,
говорѣки така: МАНІЛЪ, МАРАНЗѢА, РАКУ-
НІ. Сирѣча Благословенныи на ми боже, Господи нашъ пришедши въ плоть, оучите-
лю мои, погледни на смиренїе то на скованите, и
развржи ѿузъ наказанія тя сѫдїи, и мене тко-
его скидѣтела, що тосамъ сїчки оуранетъ исцели. И